

لشکریان غیبی خدا در مبارزه با دشمنان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (احزاب: ۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید، نصیحت خدا را بر خود به یاد آرید، آنگاه که لشکریایی به سوی شما [در] آمدند، پس بر سر آنان تندپادی و لشکریایی که آنها را نمی دیدید فرستادیم و خدا به آنچه می کنید همواره بیناست.

طبق منطق قرآن، آنچه سبب غلبه بر
دشمن می شود، صرفاً ساز و کارهای
نظامی نیست بلکه ابعاد فرامادی و
سنت های حاکم بر هستی را شامل می
شود. در منطق قرآن، لایه های فرامادی و
معنوی غلبه بیشتری بر ابعاد مادی دارد.

شناسه خبر: ۱۴۱۳۰۷ یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۲۲:۴۰

طبق منطق قرآن، آنچه سبب غلبه بر دشمن می شود، صرفاً ساز و کارهای نظامی نیست بلکه ابعاد فرامادی و سنت های حاکم بر هستی را شامل می شود. در منطق قرآن، لایه های فرامادی و معنوی غلبه بیشتری بر ابعاد مادی دارد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، در نگاه آموزه های قرآن، آنچه سبب غلبه بر دشمن می شود، صرفاً ساز و کارهای نظامی نیست بلکه ابعاد فرامادی و سنت های حاکم بر هستی را شامل می شود بلکه باید بگوییم در منطق قرآن، لایه های فرامادی و معنوی غلبه بیشتری بر ابعاد مادی دارد. این مسئله ما را به این نکته رهنمود می کند که خداوند ابزار معنوی را بر ابزارهای مادی حاکم کرده تا مردم در صحنه های سخت نبرد بیشتر متوجه خداوند شوند و از او طلب مدد کنند.

در نگاه مادی، خداوند می‌فرماید در برابر دشمن تا می‌توانید مجهز شوید تا حدی که ترس شما در دل آنان بیفتد. خداوند در این باره می‌فرماید «وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ...»؛ یعنی «و در برابر آنان آنچه در قدرت و توان دارید از نیرو [و نفرات و ساز و برگ جنگی] و اسبان ورزیده [برای جنگ] آماده کنید تا به وسیله آنها دشمن خدا و دشمن خودتان و دشمنانی غیر ایشان را که نمی‌شناسید، اما خدا آنان را می‌شناسد بترسانید...» (انفال 60)

مسئله بعد، جهاد است که جز با اذن امام معصوم علیه‌السلام صورت نمی‌گیرد و در عصر غیبت با حکم نائب عام یا در عصر حاضر با حکم ولی فقیه انجام می‌شود. جهاد به معنای مبارزه مسلحانه با دشمن در قرآن با تعبیر «مقاتله» آمده است که خب نیازمند تدابیر نظامی و امکانات تسلیحاتی است. لازمه این آمادگی، آیه 60 سوره انفال است که به آن اشاره شد.

اما در لایه ابعاد معنوی و فرا مادی، آیات متعددی در قرآن وجود دارد که در ادامه به برخی از این موارد اشاره می‌شود.

1. رعب

ایجاد رعب در دشمن و سپاهیان دشمن یکی از اقسام امدادهای خداوند به سپاهیان جبهه حق است. آیاتی که در این باره در قرآن وجود دارد، شامل موارد زیر است:

1. وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا؛ و [خدا] کسانی را از اهل کتاب که گروه‌های دشمن را پشتیبانی کردند از قلعه‌های محکم و استوارشان پایین کشید و در دل‌هایشان ترس و بیم افکند، گروهی را می‌کشتید و گروهی را اسیر می‌کردید.
2. سَنَلْقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ؛ به‌زودی در دل‌های کافران ترس می‌اندازیم؛ زیرا چیزی را که خدا بر [حقانیت] آن دلیلی نازل نکرده است، شریک خدا قرار داده‌اند، و جایگاهشان آتش است؛ و بد است جایگاه ستمکاران. (151 آل عمران)
3. إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ سَأْلَقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ؛ [یاد کن] هنگامی را که پروردگارت به ملائک وحی کرد که من با شمایم، پس مؤمنان را [برای نبرد با دشمن] ثابت‌قدم دارید، [و] به‌زودی در دل کافران ترس می‌اندازم، پس سرهایشان را در هم کوبید و همه انگشتانشان را قطع کنید.

2. نصرت

مسئله نصرت خداوند در جبهه‌های نبرد یکی از عناصر مهم در پیروزی لشکر حق علیه باطل است که آیات متعددی از قرآن درباره آن سخن گفته است؛ از جمله در آیه 25 سوره توبه که خداوند خطاب به لشکر اسلام می‌فرماید تعداد بالای لشکریان شما را به عجب کشاند، اما باز هم به خطر افتادید و بعد از دست دشمن گریختید؛ در این زمان من شما را یاری کردم: «لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ»؛ یعنی بی تردید خدا شما را در جبهه‌های زیاد و عرصه‌های بسیار نصرت کرد و [به ویژه] روز [نبرد] حنین، آن زمان که فزونی افرادتان شما را مغرور و شگفت زده کرد، اما [فزونی عدد] چیزی از خطر را از شما برطرف نکرد، و زمین با همه وسعت و فراخی‌اش بر شما تنگ شد، سپس پشت به دشمن از عرصه نبرد گریختید.

یا در آیه‌ای دیگر می‌فرماید نصرت و پیروزی تنها نزد خداست (نه صرفاً امکانات نظامی و تدابیر نظامی) «وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»؛ یعنی «و خدا [وعدۀ یاری و پیروزی] را جز بشارتی برای شما و برای آنکه دل‌هایتان به آن آرامش یابد، قرار نداد؛ و یاری و نصرت جز از سوی خدای توانای شکست‌ناپذیر و حکیم نیست.» (126 آل عمران) یا وقتی می‌خواهد درباره آینده بشریت سخن بگوید، می‌فرماید «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا»؛ هنگامی که نصرت خدا و [آن] پیروزی فرا رسد و مردم را ببینی که گروه گروه در دین خدا درآیند. (نصر 1 و 2) آیات دیگری در زمینه نصرت خداوند در قرآن وجود دارد.

3. امدادهای غیبی

امدادهای غیبی خداوند همان مسئله‌ای که خداوند در قرآن از آن با عنوان «لشکریانی که با چشم دیده نمی‌شوند» یاد می‌کند. مسلمانان از صدر اسلام با این نوع امدادها برخورد داشتند، همچنان که خداوند در آیه 26 سوره توبه به این حقیقت اشاره کرده و می‌فرماید «...ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ؛ آن‌گاه خدا (عنصر) سکینه خود را (یعنی شکوه و سطوت و جلال ربّانی را) بر رسول خود و بر مؤمنان نازل فرمود و لشکریایی (از فرشتگان) که شما نمی‌دیدید (به امداد شما) فرستاد و کافران را (پس از آنکه غالب و قاهر بودند) به عذاب و ذلت افکند، و این است کیفر کافران.» شأن نزول این آیه درباره نبرد حنین است، آن زمان که سپاه اسلام در اطراف سرزمین حنین پراکنده شده بود و جز گروه کمی با پیامبر صلی الله علیه و آله باقی نمانده بودند. در این شرایط خداوند با نزول امدادهای غیبی کفار را به سزای عملشان رساند و آنها را عذاب کرد.

همچنین در آیه نهم سوره احزاب خداوند از این نوع لشکریان غیبی سخن گفته و می‌فرماید «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، نعمت خدا را بر خود به یاد آرید، آن‌گاه که لشکریایی به سوی شما [درآمدند، پس بر سر آنان تندبادی و لشکریایی که آنها را نمی‌دیدید فرستادیم و خدا به آنچه می‌کنید همواره بیناست.»

نمونه‌هایی از تمام این سه مورد را در طول تاریخ انبیای الهی می‌بینیم؛ چه آن زمانی که آتش بر ابراهیم نبی گلستان شد و ملائک به استقبال او آمدند و نمرودیان تضعیف شدند و یا آن زمان که موسی علیه‌السلام و قومش با نصرت خداوند و با توکل بر او از چنگ فرعونیان رهایی یافتند و در کنار دریا با آن معجزه بزرگ شکافت دریا مواجه شدند و چه آن زمانی که لشکریان طالوت بر جالوتیان به آن طرز شگرف غلبه یافتند و چه آن زمانی که سلیمان با معجزه الهی شیاطین جنی را به غل و زنجیر کشید و ملک خداوندی را مدتی در محدوده‌ای خاص پیاده کرد و یا آن زمانی که لشکریان اسلام با انواع و اقسام لشکریان خدا بر جبهه باطل پیروزی یافتند. تمام این موارد و بلکه بسیاری از مواردی که مجال بیان آن نبود، گویای آن است که دست خداوند بالای تمام دست‌هاست و اوست قادر متعالی که تمام قدرت‌ها پیش پای او خوار و ذلیل هستند و لشکریان حق جز با نصرتش و لشکریان غیبی او هرگز پیروز نخواهند شد.

انتهای پیام/

انتهای پیام/